

spændetrøje for økologisk landbrug – og jeg går ud fra, at hr. Erling Christensen er enig i, at det ikke gør noget, hvis det økonomisk kan lade sig gøre også at få en økologisk bedrift til at hænge sammen; at man også rent faktisk skal kunne leve af det – vil Socialdemokratiet være indstillet på, at vi går ned og kigger det her efter? Og hvis min påstand om disharmonien i det her rent faktisk er rigtig, er Socialdemokratiet så indstillet på at tage det til sig og lave det om?

Erling Christensen (S):

Det er jo spændende at se Enhedslisten i en ny rolle her, når vi nu har fået problemer i den økologiske mælkeproduktion. Det er lidt interessant.

Vi mener i Socialdemokratiet, at man godt kan blive for stor. Vi mener ikke, at stort er godt under alle omstændigheder, heller ikke i økologien, og det var derfor, jeg tidligere svarede hr. Keld Albrechtsen, at jeg synes, man i Enhedslisten skulle overveje lidt, hvad det er, man skipper sig ind på i den politik her, for økologerne kan altså også blive for store.

Christian Mejdahl (V):

Landbrugsloven skal være den ramme, som landbrugerhvervet skal udvikle sig inden for i fremtiden. Det er landbrugerhvervet, der skal sikre forbrugerne sunde kvalitetsfødevarer, sikre en stor eksport af fødevarer af samme gode kvalitet, sikre et forsvarligt samspil mellem produktion og miljø, sikre landmandsfamilien arbejdsvilkår og indtjening, som tilgodeser behov og risici, og som sikrer rammen om et godt familieliv og aktivitet på landet.

Det er store krav, der skal opfyldes, og det skal alt sammen ske inden for en struktur, som skal være politisk bestemt af krav, regler og bånd. Kan den ny landbrugslov danne denne ramme? Venstres svar kommer lidt senere. Jeg vil først repetere den virkelighed, som landbrugsloven bliver sat ind i.

Landbrugets generelle situation er vigende priser, som slet ikke er fulgt med det almindelige omkostningsniveau op. Der skal passes flere og flere dyr og hektar jord for at fastholde en almindelig indkomst, samtidig med at det offentliges krav til landbrugets produktionsformer stiger og stiger.

Ser vi bare lidt frem i tiden, f.eks. hen over sommeren, så har vi en »Agenda 2000«, som er vedtaget, og som skal udmøntes, og som op-

lægget ligger nu, skal det modvirke overskudslagre og uacceptable budgetomkostninger ved at sænke tilskuddene til landbruget. Interventionsprisen for korn, også for kød og mælk, sænkes, uden at der gives fuld kompensation – med andre ord en lavere indtjening for landmanden.

Ser vi lidt længere frem, ligger der en WTO-forhandling og venter, hvis fornemme formål bl.a. er at sikre en friere verdenshandel med fødevarer gennem mere markedsorienterede priser. Det vil øge konkurrencen, og det skal danske landmænd ikke frygte, hvis WTO også kunne gøre omkostningerne markedsorienterede, men det kan WTO ikke.

Det er bl.a. denne virkelighed, der på godt og ondt bliver danske landmænds virkelighed, og det er den virkelighed, landbrugsloven skal ramme ind. Kan den det på forsvarlig vis?

I 1989 fik vi en landbrugslov, som bl.a. gav nogle frihedsgrader ved, at de regionale jordbrugskommissioner, som afløste statens jordlovsudvalg, skulle kunne tage lokale hensyn. Der blev indført bæltebestemmelser på sammenlægningsgrænser på mindre ejendomme, der kunne erhverves uden uddannelseskrav, og på samme drift. Disse frihedsgrader er fjernet.

I 1994-landbrugsloven gennemførte rødkløverregeringen en udvidelse af hektargrænsen fra 125 hektar til 150 hektar pr. ejendom med den begrundelse, at vi havde fået braklægning. Nu vil regeringen reducere hektargrænsen til 100 hektar, selv om vi stadig har braklægning. Hvad er det for en slingrekurs, man følger?

Det, der er behov for, er langsigtede og stabile retningslinjer eller sigtelinjer, og dem medvirker vi gerne til at udstikke.

Strukturudvalgets betænkning er et udmærket værktøj, hvor strukturudviklingen er analyseret, og hvor der også er nogle konsekvensanalyser af forskellige tiltag, men regeringen har selv haft en dagsorden, som skal opfyldes. Det kan vi se af lovforslaget, ellers ville det have set anderledes ud.

I Venstre frygter vi – alle regeringens gode hensigter til trods – at landbrugslovens mange restriktioner og krav vil lægge unødige begrænsninger på erhvervet, og at det vil tage dynamikken ud af erhvervet.

Det er en torn i øjet på os, at fortrinsstillingen skal udvides. Principielt så vi den helst afskaffet. I det mindste burde kilometerafstanden på 1 km holdes uændret og hektargrænsen forhøjes til 100 hektar.